

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ Ο ΓΑΜΟΣ

Τι γράφει ένας περίφημος Άγγλος συγγραφέας. Οι μεγάλοι άνδρες στάθηκαν εύτυχεις ή δυστυχείς στο γάμο τους: Πώς ο Άλφονσος Ντουντέ έβριχε την εύτυχία. Ο Βάλτερο Σκότ και το εξαετές ειδυλλίό του. Εικοσιεννέα χρόνιά συζυγικής εύτυχίας. Η πρόικα της σύζυγου του Σκαρρον. Η γυναίκες των μεγάλων πολιτικών, κτλ.

Άγγλος συγγραφέας Τζόν Χάρντ, που έγινε παγκοσμίως γνωστός με το έργο του «Έγγυος και θύος εύτυχής», σ' ένα βιβλίο του για την ιδιωτική ζωή των μεγάλων ανδρών, αναφέρει ότι οι περισσότεροι από αυτούς χροστούσαν ένα μεγάλο μέρος της ευτυχίας τους στις γυναίκες τους.

Ο Άλφονσος Ντουντέ, γράφει ο Χάρντ, είχε απορασίαι να μη παντρευθί, γιατί φοβόταν μήπως ο γάμος του κατέστρεφε την γρημότητα της φαντασίω του. Όταν όμως γνωρίστηκε με την δεσποινίδα Γουλιέλμ Αλλά, η οποία ήταν συγγραφέας και κριτικός με αξιοσημείωτο ταλέντο, άλλαξε γνώμη και την παντρεύθηκε. Ο Ντουντέ δεν μετανόησε ποτέ για την απόφασί του ααή. Η κούια Ντουντέ δεν ίσηξε ποτέ πρώτο σύζυγο και αόμοισαίτου, αλλά και πολύτιμο ανεργάτη του σιζύγου της.

Ο αόμος Γάλλω μισθολογούργας, από τον ζωρο πο παντρεύθηκε, δεν ημωσίωσε ούτε μιά σελίδα, χωρίς να την διαδίσκη τροχημωμένος στη γυναίκα του και να την διοδίσκη, βασιζόμενος στις όδεις ήσδοειξεις της.

Ο περίφημος Άγγλος μισθολογούργας Βάλτερο Σκότ, όταν ήταν πολύ νέος, φοριζόταν πως θα προτιμούσε να λέση θάλασσα, παρά να παντρευθί. Κι όμως, μιά μέρα πο έβρεξε, καθώς έβγαλε από την έκκλησία, είδε μιά άγνωστή του νέα, η οποία δεν είχε ήμορολλά και βροχόπλη. Εόγενής και λεπτός, καθώς ήταν, έρωξε άμέσως να της προσφέρει την δική του. Η κοπέλα δέχτηκε την εύγενή προσφορά του, κι έτσι οι δύο νέοι — ο Σκότ ήταν τότε μόλις είκοσι χρόνων — προσημοσαν ζουβενταίζοντας ζάπτο από την ίδια αταπέλεια. Από την ήμια εκείνη οι δύο ενάοιθητοι νέοι αγαπήθηκαν, κι ο έρωσ τους καίτησε έξη αλόκληρα χρόνια. Στο τέλος όμως η δεσποινίς Μαργαρίτα — έτσι λεγόταν η νέα — προτίμησε άλλον να σύζυγο κι εγκατέλειψε τον Βάλτερο Σκότ. Ο Σκότ, έπειτα από έξη μήνες, κατ' τους όποιους ίπεφερε τροχούο, γνωρίστηκε με την κόρη ενός Γάλλου, με την οποία παντρεύτηκε, αφού έμεινε άραθωνισμωμένος μωύ της άρσε-τό ζωρο. Η αλληλογραφία του Σκότ και της γυναίκα του κατ' το διάστημα της νηστιαίας τους, είχε έξαιρετικά ένδιαφέροντα. Σε μιά απ' τις επιστολές της η πνευματώδης Γάλλίς έγραφε στον νηστία της :

«...Πρώτο να τελειώσω την έπιστολή μου, ήθελα να σάς ομοτήσω να μη μεσοσημωρίζουατε τόσο πολλοί ό φ έ είλα στις έπιστολές σας : «Όφείλεις να προσέγγεις...» αατέλεις να μω γράφεις συχνά...» όφείλεις να με κριτέσιαι διαρκώς...» Δεν είνε ανάγκη να μω τα όνευημωτε, γιατί σά τα όφείλεις πραγματικά όλα αατά, η νηστία σας, που σά τα λατρεύεις.

Ο Γάλλω πατριώδης Σκαρόν αγαπούσε τόσο τη γυναίκα του, ώστε πολλές φορές έβλαψε με την ίδεια πως κάποτε ο θάνατος θα του έ ζωίσε γιά πάντα. Όταν κατ' τη σύνταξί του σιμβολάου του γάμου του ο Σκαρόν ρωτήθηκε από τον σιμβολάουγάρη τί πρώτα του έδινε η νηστία του, ο πατριώδης απάντησε γελώντας :

—Από μεγάλη μάτια, το μεγαλοπρεπές της ανάστημα, ένα ζευγάρι ταμπερού χέμα κι πολύ πνεύμα !..

—Και σεις τί προσέφερα στην κούια ; Ξαναρώτησε ο σιμβολάουγάρης τον Σκαρόν.

—Την άθανασία !.. φώναξε οσοθωότητα ο Σκαρόν.

Και πραγματικά, καίτησε το λόγο του.

στη σάλλα του «Κίτρινο Παπαγάλου» κατάγλωμος, σάν να γυρίσει από τον άλλω κόσμο. «Όλοι οι καλεσμένοι περιμένα. «Έλεγον ότι οι αστυνομικοί θάλεπον διαρκώς άπαγωγές κι έγκλήματα, εκεί που δεν σιμβάινει τίποτ' άλλο πασά μιά εαφική δουλειά. Ένα άπρόοπτο περιστατικό, δίχως καμιά σημασία Κι είχαν την προαίσθησι ότι θα ξαναγυρίσει ο γαμπρός.

Μά ο γαμπρός δεν θα ξαναγυρίσει, αν τη στιγμή που τον έخوان μέσα στη μπάλα δεν έξεφύγε το φωμαρο. Κι έτσι, την ώρα που οι εργάτες εαανάπισαν δουλειά και σήκωσαν την μπάλα για να την πάνε στην πρέσα, άκουσαν να θγαίνου από μέσα δυο-τρια βογγατιά που τόσο τρομοκράτησαν...

Κι έτσι σάθηκε ο Μωρίς Λαουστιέρ και ξαναγύρισε κοντά στην γυναίκα του για να συνεχίσει το γλέντι του γάμου, σάν να του είχε τύχει μιά εαφική δουλειά, ένα άπρόοπτο περιστατικό, δίχως καμιά σημασία... ΖΩΡΖ ΣΙΜΕΝΟΝ

Μεταξύ των μεγάλων πολιτικών ανδρών, που έπειζαν στο γάμο τους, συγκαταλέγονται και ο Ντισραέλι, ο Βίσμαρκ και ο Γλάδστον. Η κούια Γλάδστονως πρωτοείδε τον ένδοξω πολιτικό, που έπρόκειτο να γίνη σύζυγός της, σε μιά έσπερδα. Ήταν πολύ νέα κατ' την εποχή εκείνη και είχε καθίσει πλάι σ' ένα άπονηρο, ο όποιος της είλε σε μιά στιγμή, δείχνοντάς της τον Γλάδστον :

—Κοιτάξτε καλά τον νέο, που κάθεται απέναντί σας. Αατός θα γίνη μιά μέρα προθιτωτάτος !..

Η νέα κοπέλα τότε παρετήρησε με προσοχή το όμοιο και εαφαστακότατο πρόσωπο του νεαρού βουλευτού Γλάδστονως, ο όποιος, μόλις άόταξε τον έλογορά βλεμματικά της, της χαμογέλασε. «Ε, αατό ήταν όλο...» Έπειτα από ένα χρόνο ο Γλάδστον παντρεύεται.

Υπήρξαν όμως και μεγάλοι άνδρες, που δεν έπέτευαν στο γάμο. Ένας απ' αυτούς ήταν κι ο έφευρητής της άπομηχανής Γεώργιος Στέφενσον. Ο Στέφενσον, όταν ήταν είκοσι χρόνων, αγάπησε την Έλισάβετ Χίντμας, η οποία άναποχρήζα στο αόθημά του. Μιά μέρα όσως έπιασε τους δυο έρωτευμένους νέους ο πατέρας της Χίντμας και έδωξε κακήν-κακώς το φτωχό Στέφενσον. Ο Στέφενσον, ένα χρόνο μετά το πάθημά του, αγάπησε την κόρη ενός κτηματίου, την δεσποινίδα Άννα Χίντερσον. Μιά μοιραία μέρα όμως, ένο περιπατούσαν στην έξοχή οι δυο έρωτευμένοι, ο Στέφενσον είδε πως τα παπούτσια της λατρενής του είχαν χαλάσει και της συνότησε να τα μωλοσή. Η Άννα όσως ήθεώρησε τη σύστασι που φίλων της τόσο προσβλήθηκε, ώστε, αντί να μωλοσή τα παπούτσια της, του έδωσε τά όλα του σά...χέρι !..

Ο Στέφενσον δεν έμεινε πολύ καιρό άταρηγόρητος, γιατί η μικρό-τη αδελφή της Άννας ήταν πονητική κοπέλα και τον παντρεύθηκε, έπειθι δεν βαστούσε η καρδιά της να βλέπει να μαραινάται ένας νέος, έξ αίτιας της αδελφής της. Αατόσο, η εύστολαχη κι καλολογική ααή νέα ήταν έξαιρετικά λεπτοκαμωμένη. Πέθανε πάλιν στον ζωρο, μωύ με το παιδί της...

Τη φορά ααή ο πολιταθής Στέφενσον, για να ίνη τρολλασθί από το ζωρο του, τόραξε στο πιστό. Τότε ανέλαβε να τον οσησι η πρώτη του αγαπή-μένη, η Έλισάβετ Χίντμας, και τον παντρεύθηκε. Αλλά και πάλι δεν έπαρε η τύχη του Στέφενσον να τον κατατρέχη. Σε λίγα χρόνια πέθανε κι η δεύτερη του γυναίκα.

Ο Στέφενσον, αφού έμεινε ήμοτά χρόνια χήρος, άπεράσισε και παντρεύθηκε γιά τρίτη φορά, αλλά και πάλι δεν χάρισε πολύ καιρό την εύτυχία του γάμου. Πέθανε έφτά μήνες όστερ απ' αατόν. Το παράδειγμα του Στέφενσον άποδεικνίει περισσότερο από κάθε άλλο την λαομαία, που λέει ότι ο γάμος είνε ένα λαζίο.

Ο Άλφονς Ντουντέ

Ο γάμος επίσης του Άγγλου φυσιοδίου Άγγασις στάθηκε άτε-χοξ. Αφοσιμωμένος στην έπιστημη του, παραικόσε τη γυναίκα του. Για να αντίληφθηκε κάπως πόσο ματωρηή ήταν η ζωή της γυναίκα του Άγγασις, σάς άναγέρωσε το αόλομωτο περιστατικό του άταίρωτου ααού άνδρογύνου :

Ένα πρωί, μόλις σηκόθηκε από το κρεβάτι η κ. Άγγασις και έβλεπε να φορέση τα παπούτσια της, έβγαλε μιά φωνή τροχού και έαναπεσε στο κρεβάτι.

—Τι σιμβάινει ; την ρώτησε ξαναρωσμωμένος ο άνδρας της.

—Τι σιμβάινει ;... Βοήθα ένα κομμάτι μέσα στο παπούτσι μου ! άποζηρώσε άμέσως στο σοφά η γυναίκα του, τρέμοντας.

«Αλλ' ο σοφός ζωηγητής, όταν έμωθε τί συνέβη, είλε αταθέστατα στη σύζυγό του :

—Μένω ένα, αγαπητή μου ; Μιά πρόεια νάνα τούα ! Τά έβαλα εγώ μέσα, για να μην...χωρώσουν τη νύχτα !..

Ο Τζόν Χάρντ, ο όποιος αναφέρει στο βιβλίο του πολλά άκόμη παροδείγματα εύτυχισμένων και άτυχων γάμων μεγάλων ανδρών, λέει στο τέλος του έργου του :

—Άγαπητοί μου άναγνώστα, οι περισσότεροι απ' τους μεγάλους άνδρες δεν μετανόησαν που παντρεύθηκαν. Αυστηρός, δεν είναι δυνατόν να έξακωθώμενος αν και οι περισσότεροι από τους κούιους άνδρες έμειναν εύχαριστωμένοι από το γάμο τους. Πάντως, κι αν άκόμη α περισσότεροι μετανόησαν έπειθι παντρεύθηκαν, δεν φταίει γι' αατό ο θεόςος του γάμου, αλλά το γεγονός ότι παντρευόμαστε στην τύχη ή από συμφέρον οικονομικό. Οι σύζυγοι που παντρεύθηκαν από έστίαση για τις σωματικές, τις ψυχικές και πνευματικές άρετές τους, ήσαν ένενηντα τους εκατό εύτυχεις.